

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Weisz Márk könyvkereskedése, hová a lap szellemi
részét illető közlemények, előfizetési és hirdetési di-
jak küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Felelős szerkesztő: Éder János.
Társzerkesztő: Holló Adolf.
Kiadó- és iaptulajdonos: Weisz Márk.

Előfizetési díj:
Egész évre 8 kor. Fél évre 4 kor. Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 8 fillér.
Megjelen minden vasárnap reggel

Sóhlya Gyula ünnepeltetése.

Lapunk még a télen megírta Sóhlya Gyula főjegyzőről, hogy tiszta egyéni jellemét ellenfelei is kénytelenek elismerni. Ezelőtt két héttel szintén foglalkoztunk vele, egy tárca cikkben írván róla, mikor elmondtuk, hogy még mindig nem látja tisztán: kik az ő igaz barátai?

Soha szebb bizonyítékkal nem szolgálhattunk volna neki, a múlt vasárnapi elégtételnél, mikor látta, hogy milyen sok olyan ellenfele van, aki tiszteli az ő érintetlen jellemét, pedig a zöld asztalnál ellenkező véleményen van, sőt sok fájó seb emlékezteti a kiméletlen harcokra. És örömmel láttuk, hogy van igen sok igaz hive még azok között is, akikkel jót tett — mert a háládatosság ritka emberi erény.

Ha tehát ünnep volt ez az emlékezetes nap Sóhlya Gyula részére, ünnepe volt ez minden egyesnek lelkü és nemesen érző emberre nézve is, akiknek száma, hála Istennek, akkora nagy és tekintélyes, hogy bátran remélhetjük azt, miszerint sikerülni fog Csongrádon is békés állapotokat teremteni.

Nem akarjuk az ünnepeltetés előzményeit részletezni, mert sokkal többre becsüljük e nap jelentőségét, mintsem foglalkozzunk azazal, ami sár és durvaság: épen azért csak arra szorítkozunk, hogy felfogjuk és megrögzítsük, a múlt idő folyamából, a jövő számára azokat a hullámokat, amelyek kristálytiszta, amelyekben az emberies gondolkodás, a lélekemesség fényes érzelmvilága tükröződik vissza.

Kezdjük azon, hogy legnagyobb ellenségének vélt Hegyi Antal: következő felhívást bocsájtotta közre.

Felhívás Csongrád polgáraihoz.

Sóhlya Gyula községi jegyző uron sulyos sérelem esett a f. hó 18-án tartott közgyűlésen, amennyiben R. Papp Gedeon, közgyám, méltatlan támadása ellen ott a közgyűlésen, semmiféle elégtételt sem kapott. Ennélfogva részemről helyénlevőnek és méltányosnak tartom, hogy ezen sérelem ellenében Csongrád város polgárai adjanak neki elégtételt olyképen, hogy e hó 23-án, azaz vasárnap délelőtt 11 órakor nevezett főjegyző urat laká-

sán testületileg üdvözlük, este pedig tiszteletére a kaszinó termeiben diszlakomát rendeznek. Felkérem ennélfogva Csongrád érdemes polgárait, hogy mindazok, kik a tisztelgő küldöttségben résztvenni óhajtanak, vasárnap délelőtt a jelzett időben a kaszinóban gyülekezzenek, kik pedig a lakomán jelenlenni kívánnak, vasárnap délig ezen ívet aláírni sziveskedjenek.

Hazafias üdvözlettel levén
Csongrádon, f. évi jun. hó 20-án.

Hegyi Antal,
gózmalmi igazgató.

E felhívást százharman aláírták a legnagyobb készséggel, s vasárnap délben a kaszinó nagytermében összegyülekeztek, ahonnét a tágasabb udvarra bementek s Hegyi Antal megjelenését, vezetése alatt $\frac{3}{4}$ 12 órakor a főjegyző lakására indultak.

A tisztelgők nagyszámú csoportja, kilencvenketten megjelenését az ünnepelnél, Hegyi Antal a következő s valóban értékes, tartalmu és költői szárnyalásu beszédet intézte hozzá.

Igen tisztelt főjegyző ur!
Kedves jó uram!

Mint Csongrád városának független polgárai, szabad elhatározásunkból, testületileg keressük fel önt, hogy üdvözlésünk és tisztelgésünk által elégtételt nyújtsunk ama nem érdemelt méltatlanságért, mely önt a keddi közgyűlésen, hivatalos működésében és egyéni becsületében kiméletlenül megsértette. Arra már volt városunkban nem egy eset, hogy összejöveteleket és tanácskozásokat rendeztek a végett, hogy becsületében valakit agyonüssenek és megsemmisítsenek: de arra nem tudok példát, hogy azért buzdultak volna fel, és azért kerestek volna fel valakit testületileg pártkülönbség nélkül e város polgárai, hogy neki a méltatlan támadások és sértegetések ellen elégtételt szolgáltatassanak.

Ezen megjelenésünk és üdvözlésünk által biznyságát kívánjuk szolgáltatni abbeli meggyőződésünknek, hogy azon anarkikus szellemnek, mely ily méltatlanságokat és sértegetéseket eredményez, közgyűlésünk falai közt nincs helye. Ha voltak is a lezajlott, küzdelmes időkben, a közgyűlésen viharos je-

lenetek, ma mikor lehiggadtak a szenvedélyek és megtisztultak az érzelmek, semmi szükségét sem érezzük annak, hogy e jelenetek újból életre galvanizáltassanak. Sőt inkább arra kell törekednünk mindnyájunknak, hogy egyetértve, egymást megbecsülve, közös erővel munkálkodjunk a közjólét előmozdításán, mely előbb-utóbb városunk felvirágzására vezet.

Ne csüggeszünk tehát jegyző urat ez irányu hivatalos működésében a szenvedett méltatlanságok és sérelmek: sőt inkább buzdítsa és élessze munka kedvét ama tudat, hogy egész serege áll városunk polgárainak az ön oldala mellett, kik a közművelődés és közjólét emelésére és gyarapítására irányuló fáradozásaiban osztatlan lelkesedésükkel és közreműködésükkel támogatják. Vegye férfias lélekkel fontolóra, hogy az igaz hazafiának a saját lelkiismeretében és polgártársainak elismerésében van letéve a legméltóbb jutalma.

Mindnyájunk előtt tudva van, hogy kedves hazánk válságos időket él, melyek sötét aggodalmakat rejtegetnek méhükben. És mert oly bizonytalan a jövő, e drága honnak és abban a mi szűkebb hazánknak, Csongrád városának, lángoló szívű hazafiakra, szilárd, bátor s vésszel dacoló férfias lelkekre van szüksége, hogy ha sorompóba szorult bennünket a szorongatott haza és édes szülővárosunk veszélyeztetett ügye, mindnyájan a tett helyén legyünk és férfias elszántsággal teljesítsük kötelmeinket.

E gondolatokkal kívánjuk önt, igen tisztelt jegyző ur, az életharcában kapható, sokszor sajgó sebek ellen fölvertezni és közügyeinkért további kitartó munkásságra lelkesíteni. Egyben pedig baráti tisztelettel és szeretettel felkérjük, fogadja kedvesen e tisztelgésünket, tekintse azt polgártársai önként megnyilatkozó bizalmának és elégtételének a szenvedett, de meg nem érdemelt méltatlanságokért és tisztelje meg szives jelenlétével azon baráti lakománkat, melyet tiszteletére ma este a Magyar Király szálloda helyiségeiben rendezünk, mert nem elégedhetünk meg avval, hogy e tisztelgésünket csupán itt a zárt falak közt röjünk le: hanem szélesebb körben is tanusítani kívánjuk, hogy nem osztjuk és nem türjük

azt a szellemet, mely minden igaz ok nélkül, csupán pilanatnyi hatás kedvéért, vakmerően a polgárok becsületébe gázol.

Zárom pedig e szavaimat azon szívből fakadt jó kívánsággal, hogy az Ur Isten, igen tisztelt főjegyző urat, kedves családjával együtt, még igen számos éveken át erőben, egészségben, közügyeink hasznára, boldogul éltesse!

A szép beszédet számtalanszor szakították meg zajos helyeslések, s a végén aztán szünni nem akaró éljenzés hangzott fel, amelynek lecsillapultával alig tudott szóhoz jutni nagy meghatottsága miatt az ünnepelt. De nemcsak ő volt mélyen meghatva. Oly szép, olyan megrázó volt e drámai jelenet, hogy annak hatása alatt alig maradt szem szárazon, mikor látta, hogy a minden poklokon keresztül hajszolt ellenfél az, aki elfelejtve minden keserűséget, személyes bántalmat, sérelmet, siet méltatlanul megtámadott régi ellenfele védelmére, mialatt azok, akiket elhalmozott jótéteményeivel, távollétükkel bizonyítják, hogy csak közönséges kapaszkodók voltak.

A főjegyző válaszában lényege a következő volt. Festői ecsetre méltó jelenet volt — s érdemes lett volna ezt a jelenetet lefényképezni, hogy a jelenvoltaknak is emlékül maradt volna egy-egy példánya.

*Nagyon tisztelt uraim!
Kedves komám uram!*

Nem találok a meghatottságtól alkalmas szavakat arra, hogy kellőképpen köszönjem meg ama megtiszteltetést, melyben elégtételül, a közügyek miatt szenvedett sérelemért, jelen alkalommal részesített. Dicsekedhetek vele, hogy életemnek ez a legszebb és legboldogabb napja, amikor polgártársaim bizalma fölemel és erőt, ösztönt ad nekem a közügyekért tovább is munkálkodni. Nem is hiszem, hogy hátralevő földi életemben ehhez hasonló dicső és boldog napot remélhessek a gondviseléstől; ennél fogva midőn önöknek szívem mélyéből érzett hálás köszönetemet nyilvánítom: feleletül az önök megtisztelő bizalmáért és irántam megnyilatkozott vonzalomért ama biztosítást adom, hogy hátra levő, talán már csak rövid ideig tartó hivatalos munkálkodásomat kétszeres erővel és buzgalommal szenteltem a haza és ezen nagy jövő előtt álló város jólétének előmozdítására. Mert ott az akadályok, a közszolgálatban szenvedett sérelmek semmivé törpülnek, ahol a szabad polgárok ily fényes és általánosan nem is érdemelt elégtétellel tudják az ütött sebeket begyógyítani.

De engedjék meg, hogy arra kérjem önöket, hogy a kilátásba helyezett bankett lakomát ne tartsák meg ma este. Hiszen az, amelyben most részesítették, oly kimagasló, fényes elégtétel, hogy minden további ünneplés csak rontaná azt a páratlan hatást, melyet életemben soha sem gondoltam, soha sem reméltem, és soha sem éreztem.

Fogadják tehát érette még egyszer hálás köszönetem nyilvánítását a magam és családom nevében és kérem tartsanak meg tovább is szíves jóindulatu barátságukban. Ezek után az ünnepelt főjegyző kezét szorított a tisztelgőkkel, akik tiltakoztak a bankett elmaradása ellen. Végre azonban a főjegyző ur határozott kívánságának engedtek és így Hegyi Antal néhány szó kíséretében átadta neki azt az aláírási ívet, amelyen tisztelőinek névsora van, azzal a kéréssel, miszerint tartsa meg azt e szép nap emlékéül.

Ezzel végződött az ünnepség s tisztelői bucsut vettek az ünnepeltől.

Ezek után láthatja Söhlya Gyula főjegyző, hogy neki a jelenlegi nagyközségi szervezetben érvényesülni lehetetlen. Védelmet nem kap, nincs megfelelő környezete, amely őt támogatná, hanem ahelyett

létrája minden kapaszkodónak és céltáblájára minden demagógnak, úgy hogy a falusi rendszer hibáért az ő hátát ütlegelik. És ő tartja hátát már 20 év óta, majdnem összegörnyedve hordja hátán e rendszer összes terheit.

Tisztelőinek akkor fog sikerülni a legteljesebb elégtételt nyújtani Söhlya főjegyzőnek — ha községi jegyzői állás helyett a rendezett tanács díszes főjegyzői állására fogják őt felemelhetni.

Többet ésszel mint erővel.

(Dr. H. I.) Majdnem egy év óta hangoztatom vak embereknek és süket füleknek azt a nagyfotosságu ténytet, hogy Csongrádnak meg kell mozgatnia minden követ csatlakozásainak fejlesztése érdekében, mert úgy áll a dolog, hogy a debrecen fiúmei és arad—budapesti vonalak központjává van földrajzi fekvésénél fogva Csongrád kijelölve. És bámulatos dolog, hogy a Duna—Tisza csatorna építésénél nemcsak Cegléd, hanem Szeged is elfeledkezett arról, hogy az ő érdekeik annyira azonosak Csongrád fejlődésével, miszerint már régen kellett volna sürgetniök Csongrádnak fejlesztését, előtérbe állítását, ahelyett, hogy legnagyobb versenytársukat, Szolnokot tolták volna előtérbe.

A Duna—Tisza csatorna tervezője, Hozspotzky Alajos miniszteri tanácsos ur a napokban volt szíves értesíteni, miszerint mi, csongrádiak ne engedjük magunkat háttérbe szorítani és a kérdést levétetni napirendről, itteni közéletünkben, foglalkozunk vele, hogy lássák, miszerint érdemesek vagyunk e korszakalkotó mű áldásait ajándékol megnyerni, mert a többi városok minden erejüket megfeszítik majd a kis Csongrád ellen — ha nem fegyverkezünk fel idején.

Fegyvereink pedig vannak bőven — ha van eszünk, mert ezt a csatát úgy sem az dönti el, hogy melyik városnak polgármestere tud legjobban feszíteni és előtözködni: hanem, hogy melyik városnak vannak eszesebb férfiai.

E sorok vétele után jónak látom tehát Csongrádnak mint vasuti központnak kiépítését tetszre vetni, amely a kormányának és Hieronyminak, valamint a pénzügyi világnak, szóval azoknak, akik Csongrádot óhajják csatorna torkolólul jelölni, bevallott céljuk.

Eddig Csongrád irányadó férfiai részéről csak lekicsinylésben, inellőzésben volt részem — mert nem szoktam pózolni és nincsenek marháim — e miatt a javaslatom miatt is. Sőt fájdalmasabb emlékeim is vannak 7 évi ittletem óta, épen azok részéről, akiknek javát akartam előmozdítani, akiknek használni akartam önzetlenül, elismerés nélkül, csupán a közügy iránt való kiolthatatlan szeretetemenl fogva, amely nekem véremmé vált, miután valamelyes átok, születésemnél fogva engem arra praedesztinált, hogy ne a magam, de a mások boldogságával, előhaladásával, kitüntetésével törődjem. Épen ez a fátum kísérté egész életükön át Hegyi Antal és Söhlya sorsát is, akik bármennyire kimagaslanak észbeli tehetségre kartársaik fölött, az egyik annyit sem birt magának szerezni, mint egy falusi káplán, a másik pedig szinten szegény maradt abban az állásban, ahol mások vagyont szerezhettek volna, mert még a legtanulatlanabb rendőrnek is több érzéke van a vagyonszerzéshez, mint neki — az előljáróság eszének. És mind a hárman elhittük a politikai kapaszkodónak, hogy a másik keztő a világ legrosszabb embere, akit meg kell semmisíteni a város érdekében.

Végre mintegy gondviselészerűleg történt, hogy Isten keze úgy rendezte az eseményeket Csongrádon, hogy Hegyi Antal és Söhlya Gyula — akik nem közönséges emberek — felismerték az ő igazi barátaikat és igazi élethivatásukat: vagyis kezét fogni még ellenségeikkel is, sőt minden kis emberrel, aki e nagy jövő előtt álló város legkomolyabb pillanataiban velük együtt a közügy zászlaja

alá sorakozik. El kell nekik végre fordulni azoktól a szunyogoktól, akik őket kihasználják, ravaszul harcba állítva egymással mindenkit, amint a szipolyoknak tetszett.

Igy megérett az idő arra, hogy a társadalom minden rétegét áthassa az összetartás, és kénytelen legyen belátni mindenki, miszerint kérlelhetlenül elítéli azt az embert a közvélemény, aki továbbra is a személyi érdekeknek azt a durva taktikáját követi, amit a mészáros mesterek a vágóhidon. Az a divat, hogy itt egy gazdag ember tartson egy bérencet, aki mint a szelindek kutya lerángasson mindenkit, az a divat itt már nem hoz babért senki fejére.

A békeakció ügye halad előre, s akik attól félnek, hogy Hegyi Antal mandátumhoz akar jutni: legyenek nyugodtak, mert még választók névjegyzékébe való felvétel iránti kérvényét is visszavonta.

Hegyi Antal önzetlenül, mandátumvadászásra nem aspirálva állott a társadalom jobbjai közé, mikor hasznossá akarja tenni bámulatos szellemi energiáját; az a kérdés, amelyet felkarolt első pillanatra, az olyan nagyfotosságu, hogy kell, miszerint kibékítsen minden ellentétet társadalmi életünkben, mert aki e kérdésben nincs velünk, az ellensége a közügynek!

Épen azért nagy örömet szerzett nekünk, mikor ő vette kezébe a Duna—Tisza csatorna ügyében tervezett akciót, mert ezzel eddig senki nem akart itt foglalkozni a főjegyzőt kivéve.

A kezdeményező lépésről a következő tudósítást közöljük:

Hegyi Antal és Ludrovai Tóth István, Arad város nyugalmazott mérnöke mint szakember a csatornatorkolat ügyében számtalanszor értekezvén, az alábbi indítványt terjesztették be a közgyűléshez.

Önálló indítvány

Csongrád nagyközségi képviselőtestületéhez.

Alulírottak teljes tisztelettel indítványozzuk, hogy küldjön ki a mélyen tisztelt képviselőtestület városunk vezető elemeiből, egy permanens bizottságot, oly utasítással, hogy érintkezésbe tevéen magát az összes illetékes tényezőkkel, készítse elő vasut ügyünknek oly irányban való fejlesztését, hogy Csongrád vasuti csomóponttá váljék és ezáltal újabb, hatalmas nyomatókat nyerjen arra, hogy a tervben levő Duna—Tisza csatorna Csongrádnál köttessen be a Tiszába.

Indokaink a következők:

A Duna—Tisza csatornának a Tiszába való betorkolása az eddigi tényállásból kitetszőleg csak Csongrádnál vagy Szolnoknál lehetséges. Szolnok előnyét felhozták, hogy vasuti csomópont, Csongrád hátrányára pedig, hogy a fővasuti csatlakozásokból kiesik. E pusztá ténytagadnunk nem lehet, mert jelenleg úgy áll a helyzet, de okossággal és fáradhatlan utánjárással segíthetünk rajta.

Egy pillantás a vasuti térképre, meggyőz bennünket arról, hogy Csongrádot a debrecen—fiúmei és az arad—budapesti, valamint a cegléd—szegedi összeköttetésbe csomópontul, minden nagyobb nehézség és áldozat nélkül beleilleszthetjük, ha hasznunkra fordítjuk és városunk javára értékesítjük a kormány által tervbe vett és a legújabb vasuti térképen kitüntetett vasutépítések. Ugyanis:

1. hogy a debrecen—fiúmei csatlakozás Csongrádon keresztül

irányíttassék, ehhez nem kell egyéb, minthogy kiépíttessék a csatlakozás Kisujszállás és Turkeve, továbbá Szarvas és Csongrád közt Kun-Szt.-Márton érintésével. Igaz, hogy ezen szakasz nincs benne a kormány vasutépítési programjában, de benne van a vonal folytatása Csongrádtól Pálmonoster, (Pusztagátér), Kiskunmajsa, Kiskunhalas érintésével egész Jankovicig. Jankovic összeköttetése pedig Bajával és így a fiúmei fővonallal, miután a Dunának áthidalása Baja és Bártaszék között vasuti célokra szintén benne foglaltatik a kormány tervében, magától következő természetes dolog.

2. Az arad—budapesti közlekedésnek Csongrád felé irányításához csak az a szükséges, hogy az orosháza—csongrádi vasutvonal államosíttassék és a kormány programja szerint Csongrádtól Alpárig tervezett rövid vonal kiépíttessék, akkor Arad és Erdély, Románia a Duna—Tisza csatorna csongrádi torkolatánál egyenes összeköttetésben lesz a budapest—aradi fővonal által.

3. Czeglédnek veszedelmes versenytársa lett Szolnok. A rákos-ujszászi vonal kiépítése által elvitte vasuti forgalmát anélkül, hogy bármi kárpótlást kapott volna érte. Nagy érdeke tehát Czeglédnek, hogy egy új vasutvonal által Csongrádon keresztül összeköttetést nyerjen egész Szegedig, a gróf Károlyi és Pallavicini birtokokon át, amelyeknek tulajdonosai várva-várják, hogy óriási kiterjedésű uradalmaik vasúthoz juthassanak, amiért készek a legmesszebb menő áldozatokra is. Ezen vonal nincs benne a kormány vasutépítési tervezetében, de tekintve azt, hogy ezen vonal a Szeged-rókusai állomásból kiindulva Csongrád, Sándorfalva, Sövényháza, Csanytelek, Tisza-Alpár stb. érintésével egy dusan termő vidéket szelne keresztül és hogy a csongrádi gyümölcs- és borkivitel Czeglédre át egyenes úton a legrövidebb összeköttetésbe lépne az ország fővárosával, Budapesttel, bizonyára akadnának tőkepenészek ezen vonal kiépítésére, Czegléd és Szeged pedig meg lennének nyerve a csongrádi torkolat ügyének, amelynek fel nem ismerése és eddigi mellőzése csakugyan sajátságos mind három városra nézve.

Tekintve már most, hogy a vízépítészeti szaktekintélyek, sőt maga a kereskedelemügyi minister is a csongrádi torkolat mellett foglalnak állást, a Duna-Tisza csatorna ügyében: a legjobb alkalom van arra és a legfőbb ideje is annak, hogy közgyűlés által kiküldendő permanens vasutügyi bizottság e három vonal kiépítése érdekében érintkezésbe lépjen az összes érdekelt tényezőkkel, különösen pedig, hogy személyesen tanácskozzék e vonalak által leginkább érdekelt városok hatóságával. Tisztelegjen a Miniszterelnöknél és kereskedelem-

ügyi ministernél, valamint Hozspotzky Alajos, ministeri tanácsosnál és Hieronymi Károly, volt kereskedelemügyi ministernél, kik melegen érdeklődéssel viseltetnek városunk jövőjéért sorsa és a Duna-Tisza csatornának itt eszközözendő betorkolása iránt. Szóval adjunk magunkról életjelt, tartsuk felszinen ezen kérdéseket, mert ha saját magunk nem gondoskodunk magunkról, nem követelhetjük és nem is várhatjuk, hogy mások dolgozzanak érettünk és karolják fel ügyünket.

Mindezeknél fogva tehát előterjesztett és megokolt indítványunknak elfogadását kérjük.

Csongrádon, 1907. június hó 23.

Hegyi Antal.

UJDONSÁGOK.

— **Magyarok visszatelepítése Amerikából.** A clevelandi amerikai katolikus magyar egyháznak anyagi támogatása iránt járt a napokban Böhm Károly clevelandi magyar plebánus Szentkirályi Zoltán országgyűlési képviselővel Wekerle Sándor dr. miniszterelnöknél, akitől azt kérték, hogy adjon állami segítséget a fentmegnevezett egyháznak. A miniszterelnök a kérésre azt felelte, hogy a kormánynak minden törekvése arra irányul, hogy az amerikai magyarokat lehetőleg visszahozza, vissza telepítse a magyar hazába. Ami a segítséget illeti, erről tanácskozni fog a kormány tagjaival.

— **Harcászati gyakorlat.** Az I-ső honvéd gyalogezred egy zászlóalja a múlt héten 4 napon át a bukrosi pusztán harcászati gyakorlatot tartott. Az utolsó nap a f. hó 27-én Ferency Béla dandárparancsnok átrándult megsejmelni a gyakorlatot. A század rendes állomása Kiskun-Félegyháza, a legénység pestmegyei, mind délceg természetű, rokonszenves fiúk.

— **A halak védelme.** A földmívelésügyi minister rendeletet adott ki, melyben felhívja a hatóságok figyelmét arra, hogy az árterületeken az áradás lefolyása után a bentrekedt halat nem szabad halászni, hanem vissza kell bocsájtani a folyókba, nehogy a rabló halászat a hal-állományt csökkentse. Csak irott malaszt ne maradjon a rendelet!

— **Villámcsapás.** F. hó 15-én Forgó Mihály tanyáján egyik szénakazalba a villám bele csapott és azt felgyújtotta. Amint Forgó állítja, épen kéznél lévő fazék tejjel elloccsolta ugyan a tüzet, azonban mégis megkárosult kb. 150 kor. értékben.

— **Értesítés Temesvárról.** A temesvári Országos Műkedvelő és Háziipari Kiállítás rendezőségének elnökétől özv. Zelenka Jánosné urnóhoz a következő értesítés jött: »Levelére válaszolva van szerencsém érteni, hogy a művész, akinek az érmekekhez a rajzot kellett volna elkészítenie, időközben egyéves önkéntesi katonai szolgálatra vonult be, s ígérete dacára a rajzot el nem készítvén, kénytelenek voltunk egy más művészt megbízni a kivitellel, a mi által a kiállítási érmekek elkészítése és szétküldése néhány havi halasztást szenved. Temesvár, 1907. jun. 21. Tisztelettel Jesszenszky Béla.« — Az érdekeltek tájékoztatására kívántuk közölni e levelet.

— **Ritka hal.** Lapunk m. vasárnapi számában megírtuk, hogy felelős szerkesztőnk egy olyan halat küldött fel Herman Ottó, muzeumi igazgatónak, meghatározás végett, melynek meghatározása még az ősz tudósoknak is fejtörést okozott. Most Herman Ottó értesítette felelős szerkesztőnköt, hogy a halat sikerült meghatározni és az nem más, mint »törpe harcsa«, *Amiurus nebulosus*. Ebből a halból 1905-

ben Amerikából 5400 drb-ot bocsájtottak a magyar vizekbe, különösen az álló vizekbe. Így p. u. a Balatonba 2400 drb-ot, a többit elszórtan a folyó- és álló-vizekbe. Így jutott a cibakházi holtágba is. Amennyiben a hal nagyon élelmes, mi abból látszik, hogy p. u. 1-2 hétig egy tál vízbe is eltartható, valószínű, hogy nálunk szakszerű kezelés mellett ez a hal el fog szaporodni.

— **Sárgaláz.** Ez az embertirtó rettenetes betegség, mely a tropikus éghajlat mocsaras vidékein millió számra szedi áldozatait és a tudomány hasztalan követ el mindent, még csak mérsékelni sem lehet: mert az orvosi tudomány tehetetlenül áll vele szemben, sajnos, nálunk is fellépett. Az a szerencse, hogy olyan egyénen ütött ki, aki maga nem érzi: mert szíve helyett »egy darab kő van.« A sárga lázban szenvedő alak nem más, mint a hajóhid melletti nepomuki Szt. Jánost ábrázoló kőszobor. Ez a kőszobor, amely eddig is inkább egy szilvás gombóccal megbált cseh-szörnyeteget ábrázolt, mint egy keresztény vértanút, most annál inkább borzasztóbban néz ki: mert az ábrázolatát sárgára mázolták. Így most már nem csak a kis gyermekek ijedeznek tőle: hanem a lovak is megbokrosodnak. De, hogy még szörnyűbb legyen, most már nem is cseh: hanem valószínű ultra osztrák, amennyiben a dus fekete szakál és bajuszhoz süllytők-sárga ábrázattal ékeskedik.

— **Cirkusz Brabanti.** A piactéren a m. héten Brabanti E. cirkuszában tartottak naponta előadásokat. Dacára annak, hogy a cirkusz, valamint a személyzet az igényeknek megfelelt, kevesen látogatták, amennyiben a szorgos mezei munka a lakosságot visszatartotta. Ma van az utolsó előadás. Megtekintését ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **A Tiszába fult.** Az elmúlt héten a Tisza ismét ragadott el tőlünk áldozatot. Szántai Kis Mihály, alig 10 éves fiúcska, valami vízben uszó fadarabot akart kifogni a Tiszából, azonban kesergő szüleinek bánatára szerencsétlenül odaveszett.

— **Tüzek.** Még emlékeznek t. olvasóink, hogy a múlt évben Greskovics Ferenc kereszt-utcai háza kigyulladt és hogy fele égett le, mert derék tűzoltóink akkor a ház belső épületét megmentették. Most aztán f. hó 26-án az épségben maradt belső része, amely Bertus Rókus tulajdonát képezi, kigyulladt és leégett, így majd az egész ház cserepes tető alá jön. A ház természetesen biztosítva volt. — Folyó hó 27-én d. e. szintén tűz volt. Leégett Kovács János Fohász-utca 12-ik számú zsindeyes házának teteje. A házbeliiek nem voltak odahaza.

— **Sikerült az Orsz. Pósztokiviteli Áruház-nak.** (Budapest, Rottenbiller-utca 80 sz.) 1000 vég nagyon jó minőségű tartós férfiruha szövetet egy csődbe jutott pósztógyárostól potom áron megvenni. Ez okból szétküld vidékre utánvételt egy teljes férföltönyre elengendő 3 méter nagyon jó, tartós, finom szürke, barna, fekete vagy sötétkék posztót, vagy kangart.

4268—1907. sz.

Hirdetmény.

Az 1907. évi nyilvános számadásra kötelezett vállalatok adójajstroma 1907. évi július hó 1-ső napjától 1907. évi július hó 8-ik napjáig a számtisztvi hivatalban közszemlére tétetik, hol azt a hivatalos órák alatt bárki megtekintheti s az ellen azok, kik ezen adónemmel a múlt évben is megróva voltak a lajstrom kitételének napjától, s azok pedig, kik ezen adónemmel megróva nem voltak, adótartozásaiknak az adókönnyecskéikben történt bejegyzéstől számított 15 nap nap alatt felszólamlásaikat az előljáráshoz benyújthatják.

Az elkészve beadott felszólamlások figyelembe vétetni nem fognak.

Csongrádon, 1907. június hó 25-én.

KOVÁCS, jegyző.

Ha köszvényben, reumában, ischiasban szenved, vegyen egy üveg

Dr. Fleisch-féle

köszvény-szeszt,

mely csúzt, köszvényt, reumát, kéz-, láb-, hát- és derekfájást, kezek és lábak gyengeségét, fájdalmakat és daganatokat biztosan gyógyít. Hatása a legrövidebb idő alatt észlelhető. Kapható

Dr. Fleisch E. M.

„Magyar korona“ gyógyszerárban, GYŐR, Baross-ut 24. szám.

Másfél deciliteres üveg ára 2 kor. Huzamosabb használatra való »Családi« üveg ára 5 kor, 3 kis, vagy 2 »Családi« üveg rendelésnél már bér. utánvétellel küldjük

A szegedi magyar kir. Pénzügyigazgatóságtól.

23408/III. 1907. sz.

Újabb felhívás az adózó közönséghez.

Ismételten felhívunk mindazok, kik a fegyver adóra vonatkozó bejelentéseiket a már közzétett határidőben be nem adták, hogy ezt a vallomásukat 8 nap alatt annyival is inkább adják be, mivel ellenkező esetben adójuk a törvényben meghatározott súlyos következmények terhe alatt hivatalból fog megállapítani. Szegeden, 1907. június 24.

Községi előljáróság.

Egy fiu fizetéssel tanoncznak felvétetik a csongrádi fogyasztási szövetkezetben. Polgári iskolát végzettek előnybe részesülnek.

Házhelyek eladása.

Bozó Mihálynak a kettőshalmi dűlőben fekvő 83 hold földjéből 50 hold házhelyeknek, parcellákban eladó.

Jelentkezők bővebb felvilágosítást nyernek Galambosi Istvánál. (Kossuth utca 39. sz. a.)

Hajeltávolító! Hölgyek figyelmébe!

„Szomet“ amerikai ujdonság az arcz bármely részén és karon szőr kinövéseket könnyű kezeléssel pár perc alatt gyökerestől eltávolíthat biztos sikerrel. Használati utasítással discreten küld 10 korona utánvétellel magyarországi kizárólagos főraktárából Soós Károly, Marosvásárhely.

Rheumát, Csúzt, Köszvényt

föltétlenül és biztosan gyógyít a híres és minden házban nélkülözhetetlen

Dr. Hrányi herculesfürdői Rheuma-olaj

Ajánlható kéz, láb, hát, mell és derekfájsá, ütés, erőltetés, ficamodásoknál, fül-fájás és fülzúgás, fej- és fogfájásnál. Kapható a készítőnél:

Balla Sándor gyógyszerár Hódmezővásárhely, Kossuth-tér.

Ára 1 üvegnek 2 korona. — Próbaüveg 1 korona. 6 koronás rendelésnél ingyen csomagolás, bérmentve

Vigyázz! Egy próba mindent bizonyít. Ne hagyjuk magunkat lebeszélni.

15

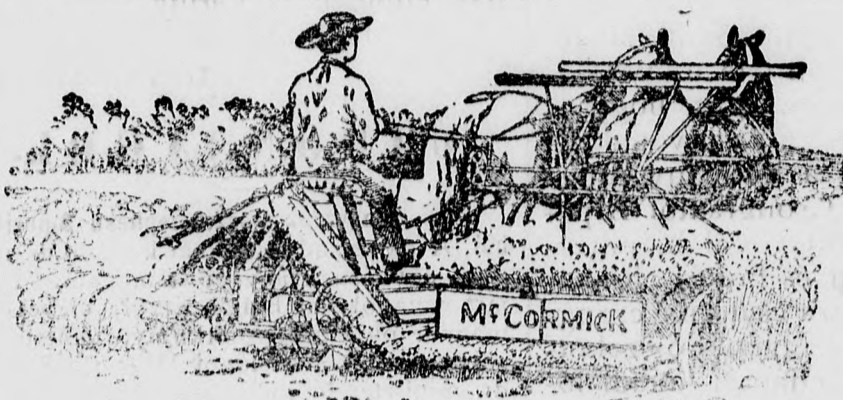
forintért tiszta gyapjuszövetből mérték szerint elegáns kivitelű férföltöny, felbító vagy félikabát KRAUSZ F. és TSA urai szabó-üzlete. Budapest, Kerepesi-ut 69. — Vidékre mintákat mértékveteli utasítással bérmentve.

Legjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és egy háztartásban se hiányozzék az eredeti »Styria« kötőgép. Árjegyzék ingyen. Kedvező fizetési feltételek.

Első styriai kötőgép-gyár

magyarországi képviselete FOGL J. L. műgépész. Budapest, VI., Csengery-u. 54.

MCCORMICK
HARVESTING MACHINE
COMPANY.

Csongrádmegyei vezérkép-
viselő:

BRAUN MARCEL
= CSONGRÁD, =
SZIVÁK-TÉR.

Ajánl mindennemű *marokrakó* és *kéveköltő arató gépet* kedvező fizetési feltételek mellett. — Állandó gépkiallítás *arató* és mindennemű *gazdasági gépekben* Csongrádon. — Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Igazán!

„Furphy“ segít
nagyszerűen
utólérhetetlenül
rovar ir-
táson.

Kapható Csongrádon:
Bagosi József, Váradí Jakab urak és Schwantz Sándor urak üzleteiben.
Szentesen:
Dobray Sándor, Eisler Lajos, Horváth J. és társa, ifj. Kovács Sándor és Szépe Károly urak üzleteiben.

Lokomobilok, Gözcséplőgépek, Benzinmotorok,

ARATÓGÉPEK, TALAJMIVELŐ ESZKÖZÖK,

TELJES MALOMBERENDEZÉSEK, STB. STB.

Kívánatra szivesen küldünk árjegyzéket és költségvetést.

Magyar Kereskedelmi Részvénytársaság

A magyar kir. államasutak gépgyárának vezérügynöksége, Budapest.

Nyomatott a kiadótulajdonos: Weisz Márk könyvnyomdájában Csongrádon. 1907.